

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Arba'ah ha-ṭurim

Ṭur Ḥoshen ha-mishpaṭ - hu ha-ṭur ha-3. me-arba'ah ha-ṭurim

Ya'aqov ben Asher

רשא וב בקעי

Ṷin, 5573 = 1813

ı

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8729

חשן המשפט הלכות דינים ז

הגיד נעשה עד וחס פסקל את חצירו לדין דקי"ל כדלמ דלמד הסס
טליגן למוחי לחינו או לחסרדי וחס כפר כוח טוב מינו נעשה דין ומפניו
שחלחית מעידים לפניו סקיון שנעשה תמחל' עד לין נעשה דין חלל כדלמ' צליל'
חינו כן למי טלל נעשה עד כידוע וסדבר תלוי כוח חס נר' סוף לעדות עלמו חינו
יכול לדון למי טעיה עד ולין עד נעשה
דין וחס יס כחן עדות חלחית לא נעשה
עד ועולם דין על פי עדותס זו סוף
שיתס כרז ז"ל חלל חייב נחמדות שפין
דעת נוחתט שטעמט סתקוון לסעיד
יסל נעשה עד וחס חסס אומר כן
ספלטניסו לכולכו כחצונת וקידושין
טעמט' ככל יוס סמקדס' צמני קרובים
ורקוחים ולחיס חושטי' שנת סקרובים
נחכונו לסעיד וחסל סף סעור' סרמוקים
צטלט וססיל' מי דפ' קדעכות לא מוחלס
סכו דלסמל למוחי לחינו או לחסרדי
מוכה טלל על דעת סמטטס סנו סולטין
חוסס דל"כ עמי לחינו סמט סיו סס
ספלטל סלל ודמי כצטלו לפני צ"ד
סלסר טולטין חות' סס צלו לסס כדי
לסעי' סלס לכך צלו מנלרסי' עס סכסר'
וסקוליס חוקס וסס וסנר סלל צלו סלל
לרמות חין מנלרסי' ולין סולטין סת
סכסר' וס סו סטוקסי' עד וסנר' סלסלר
לסעיד' סוף סולטין חות' סל סלסרד
מסחל' סל נחכונו לסעיד חל' סס ססעידו
חין סולטין וכ"כ סרע' וסנר' סרס' סל ז"ל
צלל מי' טעמט צללד חייב נעשה חוקס
עדים וסיוכו כל סזימטס לסעיד סכרסי
חלחית' סל עד וחס ספול סוף סכסל סת
סכסר' וס ססל סלל חינו נעשה דין וס
ססעידו לסעיד יס' עדות סיס מי
סלסר' סלל סלל דדוקט' סלל סלל סלל
סוס ססניסס חין דין ע"ס עלמ' סלל
צנדוק חלחית דין וסלחיס חומיס
דדוקט' רלוסו צללס סוף סרני צנדוק
חלחית לפי סלל סלל סלל סלל סלל
עלמו סל נעש' עד ועולם ככו סתסרס
לעולם סלל כל ססחמן לסעיד מוד

לנעשה עד וחס פסקל את חצירו לדין דקי"ל כדלמ דלמד הסס
טליגן למוחי לחינו או לחסרדי וחס כפר כוח טוב מינו נעשה דין ומפניו
שחלחית מעידים לפניו סקיון שנעשה תמחל' עד לין נעשה דין חלל כדלמ' צליל'
חינו כן למי טלל נעשה עד כידוע וסדבר תלוי כוח חס נר' סוף לעדות עלמו חינו
יכול לדון למי טעיה עד ולין עד נעשה
דין וחס יס כחן עדות חלחית לא נעשה
עד ועולם דין על פי עדותס זו סוף
שיתס כרז ז"ל חלל חייב נחמדות שפין
דעת נוחתט שטעמט סתקוון לסעיד
יסל נעשה עד וחס חסס אומר כן
ספלטניסו לכולכו כחצונת וקידושין
טעמט' ככל יוס סמקדס' צמני קרובים
ורקוחים ולחיס חושטי' שנת סקרובים
נחכונו לסעיד וחסל סף סעור' סרמוקים
צטלט וססיל' מי דפ' קדעכות לא מוחלס
סכו דלסמל למוחי לחינו או לחסרדי
מוכה טלל על דעת סמטטס סנו סולטין
חוסס דל"כ עמי לחינו סמט סיו סס
ספלטל סלל ודמי כצטלו לפני צ"ד
סלסר טולטין חות' סס צלו לסס כדי
לסעי' סלס לכך צלו מנלרסי' עס סכסר'
וסקוליס חוקס וסס וסנר סלל צלו סלל
לרמות חין מנלרסי' ולין סולטין סת
סכסר' וס סו סטוקסי' עד וסנר' סלסלר
לסעיד' סוף סולטין חות' סל סלסרד
מסחל' סל נחכונו לסעיד חל' סס ססעידו
חין סולטין וכ"כ סרע' וסנר' סרס' סל ז"ל
צלל מי' טעמט צללד חייב נעשה חוקס
עדים וסיוכו כל סזימטס לסעיד סכרסי
חלחית' סל עד וחס ספול סוף סכסל סת
סכסר' וס ססל סלל חינו נעשה דין וס
ססעידו לסעיד יס' עדות סיס מי
סלסר' סלל סלל דדוקט' סלל סלל סלל
סוס ססניסס חין דין ע"ס עלמ' סלל
צנדוק חלחית דין וסלחיס חומיס
דדוקט' רלוסו צללס סוף סרני צנדוק
חלחית לפי סלל סלל סלל סלל סלל
עלמו סל נעש' עד ועולם ככו סתסרס
לעולם סלל כל ססחמן לסעיד מוד

נכון ששלשתן דיינין ראו המעשה אפי' אם כינו לראותו בתור'
עדות אם ראודו כשעה שראו' לרון נעשו' דייני' רדנין על המעשה
הוא אבל אם לא ראודו כשעה שראו' לרון אין דנין עליו מי
ז שחובע' ארתו לדין לפני דין שקטן ממנו כתב רב האי גאון אין
הדיין יכול לכופו ליד' לפניו אלא שמכנפין מאן דאיכא התם
מחכימי ומעיינים ביניהו ד' אין הדיין יכול לרון את אוהבו ולא
את שונאו ואיהו שונא שאינו יכול לדנונו כל שלא דבר עמו ג'
ימים מחמת איבה ואוהב שהוא חבירו ורעהו ז' ואם הכעל דין
אומר שדדיין שונאו ואין הדיין מוד' לו אין הכעל דין יכול לפוסלו
מלרונו אא"כ יביא עדים כדלמ' דבר עמו תוך ג' ימים כא"כ ובאלו
אין דיניהם דין ככו שאר הפסולין' ואם אינו אוהבו ושונאו כ"כ
אין לרונו לכתחילה דאמר רבא לא לדין איניש לא למאן דרח'
ליה ולא למאן דסני ליה דרחיס ליה לא חוי ליה חותביה ולדסי'
ליה לא חוי ליה וכותא ואפי' אם אינו מכין להמות הדין בתוך
שלוכו ניטה לכות לאוהבו ולחייב את שונאו אינו יכול להוציא
הדין לאמתו אבל אם דני דיניהם דין' ב' ת"ח השונאים זה את
זה אסורין לישב יחד ברין לשון הרמ' סם אסור לרון למי שהוא
אוהבו אע"פ שאינו שושבינו ולא ירא מפני השנא' שבנייהם דעת כל אחד מהם
אע"פ שאינו אויב לו ולא מבקש רעתו אלא צריך שיהי' בעל'
הדינין שחין בעיני הדיינים ואם לא היה מכיר שום אחד מהם ולא
את מעשיו אין לך דין צדק כסודו ושני ת"ח ששונאים זה את זה
אסורין לישב ברין יחד מפני השנא' שבנייהם דעת כל אחד מהם
לסתור דברי חבירו י"ב כל הפסול' להעיד מחמת קרובה ומחמת
עבירה כאשר יתבאר בעורת השם בהלכות עדות פסולים לרון
י"ג צריך שלא יהו הדיינים קרובים זה לזה י"ד דין שיוע בחבירו
שואו בולן או רשע אין לו להצטרף עמו י"ה וכן היו נקיי רעת'
שכירושלם עושין לא היו יושבין ברין אא"כ היו יודעים מי יוש'
עמהם כתב הרמ' סם אע"פ שאין מוקדקין בב"ד של שלשה
בכל הרברי' שמדקרקין בסנהדרין צריך שיהיה מן בהם' דברים
אלו

נכון ששלשתן דיינין ראו המעשה אפי' אם כינו לראותו בתור'
עדות אם ראודו כשעה שראו' לרון נעשו' דייני' רדנין על המעשה
הוא אבל אם לא ראודו כשעה שראו' לרון אין דנין עליו מי
ז שחובע' ארתו לדין לפני דין שקטן ממנו כתב רב האי גאון אין
הדיין יכול לכופו ליד' לפניו אלא שמכנפין מאן דאיכא התם
מחכימי ומעיינים ביניהו ד' אין הדיין יכול לרון את אוהבו ולא
את שונאו ואיהו שונא שאינו יכול לדנונו כל שלא דבר עמו ג'
ימים מחמת איבה ואוהב שהוא חבירו ורעהו ז' ואם הכעל דין
אומר שדדיין שונאו ואין הדיין מוד' לו אין הכעל דין יכול לפוסלו
מלרונו אא"כ יביא עדים כדלמ' דבר עמו תוך ג' ימים כא"כ ובאלו
אין דיניהם דין ככו שאר הפסולין' ואם אינו אוהבו ושונאו כ"כ
אין לרונו לכתחילה דאמר רבא לא לדין איניש לא למאן דרח'
ליה ולא למאן דסני ליה דרחיס ליה לא חוי ליה חותביה ולדסי'
ליה לא חוי ליה וכותא ואפי' אם אינו מכין להמות הדין בתוך
שלוכו ניטה לכות לאוהבו ולחייב את שונאו אינו יכול להוציא
הדין לאמתו אבל אם דני דיניהם דין' ב' ת"ח השונאים זה את
זה אסורין לישב יחד ברין לשון הרמ' סם אסור לרון למי שהוא
אוהבו אע"פ שאינו שושבינו ולא ירא מפני השנא' שבנייהם דעת כל אחד מהם
אע"פ שאינו אויב לו ולא מבקש רעתו אלא צריך שיהי' בעל'
הדינין שחין בעיני הדיינים ואם לא היה מכיר שום אחד מהם ולא
את מעשיו אין לך דין צדק כסודו ושני ת"ח ששונאים זה את זה
אסורין לישב ברין יחד מפני השנא' שבנייהם דעת כל אחד מהם
לסתור דברי חבירו י"ב כל הפסול' להעיד מחמת קרובה ומחמת
עבירה כאשר יתבאר בעורת השם בהלכות עדות פסולים לרון
י"ג צריך שלא יהו הדיינים קרובים זה לזה י"ד דין שיוע בחבירו
שואו בולן או רשע אין לו להצטרף עמו י"ה וכן היו נקיי רעת'
שכירושלם עושין לא היו יושבין ברין אא"כ היו יודעים מי יוש'
עמהם כתב הרמ' סם אע"פ שאין מוקדקין בב"ד של שלשה
בכל הרברי' שמדקרקין בסנהדרין צריך שיהיה מן בהם' דברים
אלו

נכון ששלשתן דיינין ראו המעשה אפי' אם כינו לראותו בתור'
עדות אם ראודו כשעה שראו' לרון נעשו' דייני' רדנין על המעשה
הוא אבל אם לא ראודו כשעה שראו' לרון אין דנין עליו מי
ז שחובע' ארתו לדין לפני דין שקטן ממנו כתב רב האי גאון אין
הדיין יכול לכופו ליד' לפניו אלא שמכנפין מאן דאיכא התם
מחכימי ומעיינים ביניהו ד' אין הדיין יכול לרון את אוהבו ולא
את שונאו ואיהו שונא שאינו יכול לדנונו כל שלא דבר עמו ג'
ימים מחמת איבה ואוהב שהוא חבירו ורעהו ז' ואם הכעל דין
אומר שדדיין שונאו ואין הדיין מוד' לו אין הכעל דין יכול לפוסלו
מלרונו אא"כ יביא עדים כדלמ' דבר עמו תוך ג' ימים כא"כ ובאלו
אין דיניהם דין ככו שאר הפסולין' ואם אינו אוהבו ושונאו כ"כ
אין לרונו לכתחילה דאמר רבא לא לדין איניש לא למאן דרח'
ליה ולא למאן דסני ליה דרחיס ליה לא חוי ליה חותביה ולדסי'
ליה לא חוי ליה וכותא ואפי' אם אינו מכין להמות הדין בתוך
שלוכו ניטה לכות לאוהבו ולחייב את שונאו אינו יכול להוציא
הדין לאמתו אבל אם דני דיניהם דין' ב' ת"ח השונאים זה את
זה אסורין לישב יחד ברין לשון הרמ' סם אסור לרון למי שהוא
אוהבו אע"פ שאינו שושבינו ולא ירא מפני השנא' שבנייהם דעת כל אחד מהם
אע"פ שאינו אויב לו ולא מבקש רעתו אלא צריך שיהי' בעל'
הדינין שחין בעיני הדיינים ואם לא היה מכיר שום אחד מהם ולא
את מעשיו אין לך דין צדק כסודו ושני ת"ח ששונאים זה את זה
אסורין לישב ברין יחד מפני השנא' שבנייהם דעת כל אחד מהם
לסתור דברי חבירו י"ב כל הפסול' להעיד מחמת קרובה ומחמת
עבירה כאשר יתבאר בעורת השם בהלכות עדות פסולים לרון
י"ג צריך שלא יהו הדיינים קרובים זה לזה י"ד דין שיוע בחבירו
שואו בולן או רשע אין לו להצטרף עמו י"ה וכן היו נקיי רעת'
שכירושלם עושין לא היו יושבין ברין אא"כ היו יודעים מי יוש'
עמהם כתב הרמ' סם אע"פ שאין מוקדקין בב"ד של שלשה
בכל הרברי' שמדקרקין בסנהדרין צריך שיהיה מן בהם' דברים
אלו

נכון ששלשתן דיינין ראו המעשה אפי' אם כינו לראותו בתור'
עדות אם ראודו כשעה שראו' לרון נעשו' דייני' רדנין על המעשה
הוא אבל אם לא ראודו כשעה שראו' לרון אין דנין עליו מי
ז שחובע' ארתו לדין לפני דין שקטן ממנו כתב רב האי גאון אין
הדיין יכול לכופו ליד' לפניו אלא שמכנפין מאן דאיכא התם
מחכימי ומעיינים ביניהו ד' אין הדיין יכול לרון את אוהבו ולא
את שונאו ואיהו שונא שאינו יכול לדנונו כל שלא דבר עמו ג'
ימים מחמת איבה ואוהב שהוא חבירו ורעהו ז' ואם הכעל דין
אומר שדדיין שונאו ואין הדיין מוד' לו אין הכעל דין יכול לפוסלו
מלרונו אא"כ יביא עדים כדלמ' דבר עמו תוך ג' ימים כא"כ ובאלו
אין דיניהם דין ככו שאר הפסולין' ואם אינו אוהבו ושונאו כ"כ
אין לרונו לכתחילה דאמר רבא לא לדין איניש לא למאן דרח'
ליה ולא למאן דסני ליה דרחיס ליה לא חוי ליה חותביה ולדסי'
ליה לא חוי ליה וכותא ואפי' אם אינו מכין להמות הדין בתוך
שלוכו ניטה לכות לאוהבו ולחייב את שונאו אינו יכול להוציא
הדין לאמתו אבל אם דני דיניהם דין' ב' ת"ח השונאים זה את
זה אסורין לישב יחד ברין לשון הרמ' סם אסור לרון למי שהוא
אוהבו אע"פ שאינו שושבינו ולא ירא מפני השנא' שבנייהם דעת כל אחד מהם
אע"פ שאינו אויב לו ולא מבקש רעתו אלא צריך שיהי' בעל'
הדינין שחין בעיני הדיינים ואם לא היה מכיר שום אחד מהם ולא
את מעשיו אין לך דין צדק כסודו ושני ת"ח ששונאים זה את זה
אסורין לישב ברין יחד מפני השנא' שבנייהם דעת כל אחד מהם
לסתור דברי חבירו י"ב כל הפסול' להעיד מחמת קרובה ומחמת
עבירה כאשר יתבאר בעורת השם בהלכות עדות פסולים לרון
י"ג צריך שלא יהו הדיינים קרובים זה לזה י"ד דין שיוע בחבירו
שואו בולן או רשע אין לו להצטרף עמו י"ה וכן היו נקיי רעת'
שכירושלם עושין לא היו יושבין ברין אא"כ היו יודעים מי יוש'
עמהם כתב הרמ' סם אע"פ שאין מוקדקין בב"ד של שלשה
בכל הרברי' שמדקרקין בסנהדרין צריך שיהיה מן בהם' דברים
אלו

